

Колкото се отнася до монетитѣ съ надписъ Τήρεω, спорно е, дали принадлежатъ на Тересъ II. или Тересъ III. Споредъ свѣдѣніята на Ксенофонта, както е указано по-горѣ, Тересъ II. владѣлъ тракийската Делта между Салмидесосъ и Бизантисонъ, което неотговаря дотамъ на Маронейския пътъ на неговитѣ монети. Заради това Ноеск, Das Odrysenreich стр. 85. изказва мнѣние, че Тересъ вѣроятно билъ изгоненъ отъ своето Черноморско владѣние и получилъ сетнѣ друга областъ, съсѣдна съ Маронея. При всичко че ковѣтъ на монетитѣ отъ Тересъ е твърдѣ стариненъ, не е невъзможно, да ги ковалъ въ Маронея Тересъ II., синъ на Амадока I., и слѣдъ него Тересъ III., които владѣли Маронея. Imhoof-Blumer, Porträtköpfe, стр. 16. приписва монети съ надписъ Τήρεω на Тересъ II. и III. и ги отнася къмъ врѣмето слѣдъ 400. год.

V.

Царь на одризитѣ Хебрителмисъ (около 390—383. год. пр. хр.)

Приемникътъ на Медока ще е билъ вѣроятно Хебрителмисъ, на когото името въ формата Ἐβρό-τελμисъ е извѣстно досега само отъ единъ надписъ, намѣренъ на Акрополисъ въ Атина и въ формата Ἐβρό-ζελμисъ отъ една бронзова монета. Името на този одризки царь нѣкои тълкуватъ въ свръзка съ географическото название на р. Ἐβρος (сега Марица), въ порѣчието на която били заселени одризитѣ, ала въ такъвъ случай би трѣбало да се пише Ἐβρο-τελμисъ, а не Ἐβρότελμисъ.¹⁾

Атинскиятъ надписъ изрично нарича Хебрителмиса одризки царь: Ἐβρό-τελμιν τὸν βασιλέα τὸν Ὀδρυσῶν; сжцата царска тигла носи у Ксенофонта и Медокосъ, когато Севтесъ II. се споменува нѣколко пѣти само като владѣтель на приморски области: τὸν ἐπὶ τῇ θαλάττῃ ἄρχοντα (Xenophon, Hellenica 8. 26. Anabasis VII. 2, 32. 3, 16. 7, 3 и 11). Понеже Медокосъ отъ 390. год. нататъкъ не се споменува вече и понеже Атинскиятъ надписъ, въ който се явява Хебрителмисъ като одризки царь, носи дата 386.—385. год., то се прѣдполага, че този царь е владѣлъ отъ 390.—383. год., когато стѣпилъ на прѣстола Котисъ I.

Слѣдъ смъртъта на Медока или Амадока I. Севтесъ II., вѣроятно, изново ще се опиталъ да разшири властѣта си въ ущърбъ на Хебрителмисъ, като се надѣвалъ, че съ помощтъта на перситѣ и спартанцитѣ ще може да се провъзгласи независимъ отъ Хебрителмисъ, съюзникъ на атинянитѣ, които тогава водили прѣговори за тѣй нарѣчения Анталкидовъ миръ въ 387. год. и, навѣрно, атинянитѣ само тогава се съгласили на условията на този миръ, когато видѣли, че въ противенъ случай

¹⁾ Срав. Tomaschek, Die alten Thraker II. 37, който сравнява суфикса -τελμисъ съ -ζελμисъ и -σελμисъ и навежда нѣколко аналогични имена: Διζά-τελμисъ, име на единъ одризки князь извѣстенъ отъ една монета съ надписъ: βασιλέως Διζατέλμωος; този князь е владѣлъ вждъ 100. год. пр. Хр. Ἄβρο-ζέλμης, Ἀβλοῦ-ζελμисъ, Ἀβλοῦ-σελμисъ, Δαλά-ζελμисъ, Δουλή-ζελμисъ, Διζά-ζελμисъ. — Род. пад. Ἐβρο-τέλμωος и винит. пад. Ἐβρό-τελμιν се срѣщатъ въ атинския надписъ, издаденъ въ Δελτίον ἀρχαιολογόν V. 203. и Hermes XXVI. стр. 454. Надписътъ е отъ врѣмето на архонта Мистихидесъ отъ 386.—385. год. пр. Хр. и принадлежи на едно десетилѣтие, отъ което имаме най-оскъдни свѣдѣния за одризката държава.